

ἐπὶ τοὺς Κορινθίους τὸ ἄρισεύον. Ἄλλ' ἔκεινος
 ἔδειξε γνώμην σοφωτάτην, ἀπαθείατην καὶ
 ἀρμεδιωτάτην πρὸς τὴν περίρασιν, εἰπὼν, να
 λάβωσιν οἱ Πλαταιεῖς τὸ ἄρισεύον, ὡς οὕτως
 ἀπεκρίθη ἄλλοις τῖς, οὕτως ἐφύνη πρὸς τὴν δυ-
 σάριτος ἢ ἀπόφασιν, ἀλλ' εὐθύς ἀπεφάσισαν
 ὁ Ἄρισειδῆς ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων, ἔπειτα καὶ
 ὁ Πausανίας ὑπὲρ τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐπει-
 δὴ οἱ Πλαταιεῖς μικροπολίται οὗτοι, εἴην ἤ-
 σαν ἀντιζῆλοι οὕτως τοῦ εἰνός, οὕτως τοῦ ἄλ-
 λου μέρους· οὕτως φθονοῦμενοι, οὕτως ὑποπτευό-
 μενοι. Ἐπεὶ οὖν ἐγένετο ἡ μάχη εἰς τὴν χεῖρην
 αὐτῶν. Ἐδῶκαν τείνουσιν πρὸς τοὺς Πλαταιεῖς
 ὀγδοήκοντα τάλαντα ἐκ τῶν κοινῶν λαφύριον,
 ἀνέκτισαν καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐπειτα
 ἐσησαν τρύπαια ἰδιαίτερα οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Λα-
 κεδαιμόνιοι.

§. λγ'. Ἐπειδὴ δὲ ἔπρεπε να θυσιάσῃσι
 τὰ χαριστήρια, ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα, ποῦ
 καὶ πῶς να θυσιάσῃσι· καὶ ἔλαβον χρησμόν,
 να κτίσῃσι βωμόν τοῦ Ἐλευθερίου Διὸς, να
 σφύσῃσι καὶ τὸ μεμισασμένον ὑπὸ τῶν βαρβά-
 ρων πῦρ. Ὅθεν, τούτων γενομένου, ἐπεμψαν
 τὸν Εὐχίδαν, να φέρῃ πῦρ ἀπὸ τῶν Δελφῶν

ἀπὸ τῆς κοινῆς Ἑξίας τῶν Ἑλλήνων. Ὅδ' ἐν-
 χίδας ἔδραμε τὸ πρῶτον, καὶ λαβὼν τὸ πῦρ ἀπὸ τῶν
 Δελφῶν, ἔρθασε τὸ ἐπέρας τρέχων εἰς τὰς Πλα-
 ταιάς, καὶ ἀσπασόμενος τοὺς φίλους καὶ πο-
 λίτας αὐτοῦ, ἔπεσε καὶ ἀπέθανεν. Οἱ δὲ Πλα-
 ταιεῖς ἔθαψον αὐτὸν εἰς τὸ Ἱερόν τῆς Ἐὐκλείας
 Ἀρτέμιδος. Γενομένης δὲ ὑστερον κοινῆς ἐκ-
 κλησίας, ἔγραψε ψήφισμα ὁ Ἀριστείδης, νὰ
 πέμπωσιν οἱ Ἕλληνες εἰς τὰς Πλαταιάς πρέσ-
 βεις κατ' ἐνιαυτὸν, ἵνα θυσιάζωσιν εἰς τιμὴν
 τῶν ἀποθανόντων ἐκεῖ· νὰ ἐορτάζωσι καὶ ἀ-
 γῶνα κατὰ πενταετίαν Ἑλευθέρια καλούμενον.
 Οἱ δὲ Πλαταιεῖς νὰ εἶναι ἄστυλοι, καὶ νὰ θυ-
 σιάζωσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο τὸ ψή-
 φισμα εἶχε καὶ ἐν ἄρθρῳ περὶ συμμηχίας πάλιν
 κατὰ τῶν βαρβάρων. Ὅθεν ἐπεμπον οἱ
 Ἕλληνες κατ' ἕτος θειροῦς εἰς τὰς Πλαταιάς
 τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ τοῦ Ναιμακτιριῶνος.

§. λδ'. Οἱ δὲ Πλαταιεῖς ἤρχοντο εἰς τὰ
 μνήματα μὲ πομπὴν τοιαύτην τὸ πρῶτον. Προ-
 εφορεύετο ὁ σαλπικτῆς σαλπίζων τὸ πολεμι-
 κόν. Ἐπειτα ἤρχοντο αἱ ἄμαξαι, ἔχουσαι ρο-
 φάους καὶ κλώνους μισούνης. Μετὰ δὲ ταῦ-
 τα ἠκολούθη ταῦρος μέλας διὰ τὴν θυσίαν.

Ἐπειτα ἤρχοντο πολλοὶ υἱοὶ ἐλευθέρων γονέων, βασιάζοντες τὰ ὄγγεια τοῦ οἴνου, ἐλαίου, μέλιτος καὶ γάλακτος, καὶ τὰ ὀρώματα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠκολούθη ὁ ἄρχων τῶν Πλαταιῶν ἔνδυμα ἐρυθροῦν φορῶν, καὶ ξίφος εἰς τὰς χεῖρας κρατῶν, τότε μόνον· ἐπειδὴ ἄλλοτε οἷον εἶχεν ἄθειαν καὶ ψαύση σίδηρον, μήτε ἄλλου χρώματος ἔνδυμα καὶ φορέση, ἐκτὸς λευκοῦ. Τότε δὲ ἐλάμβονεν αὐτὰ ἐκ τοῦ γραμματοφυλακίου. Οὕτω τοίνυν διαβαίνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἤρχοντο εἰς τὰ μνήματα. Καὶ πρῶτον ἐλάμβονεν ὕδωρ ἀπὸ τῆς κρήνης, καὶ ἐπλυνε τὰς σῆλας· ἔπειτα ἔχρειεν αὐτὰς μὲ τὰ μύρα, τὰς ἔτριψε μὲ τοὺς σιφόνους· εἶτα ἐθύσιαζε τὸν ταῦρον, προσήύχετο εἰς τὸν Δία καὶ εἰς τὸν Χθόνιον Ἑρμῆν, ἐκάλει εἰς τὸ συμπόσιον τοῦτο καὶ ἐκείνους τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας, τοὺς ἀποθανόντας μὲ τῷσαύτην προθυμίαν καὶ φιλοτιμίαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος· καὶ τέλος ἔσπευδε τὴν σπουδὴν εἰς τοὺς τάφους, λέγων· σπεύδω εἰς τοὺς ἀνδρας τούτους, τοὺς ἀποθανόντας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένοντο κατ' ἔτος.

§. λβ'. Οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων το-

Q •

τε ἐσράτευσαν κατ' εὐθείαν εἰς τὰς Θήβας ἐκ
 τῶν Πλαταιῶν τῇ ἐνδεκάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν
 μάχην, καὶ πολιορκήσαντες αὐτάς, ἐζήτησαν
 τοὺς πρωταίτους τοῦ μηδισμού. Οἱ δὲ Θη-
 βαῖοι ἐδοκίμαζον νὰ συμβιβάσῃσι τὸ πρᾶγμα
 μὲ χρήματα, μὴ θείλοντες νὰ παραδώσῃσι
 αὐτούς. Ὅθεν διήρκασεν ἡ πολιορκία εἴκοσι ἡ-
 μέρας, καὶ οἱ πολιορκηταὶ ἐλεηλάτουσιν τὴν Βοιω-
 τίων. Τέλος δὲ ἀναγκασθέντες, παρέδωκαν αὐ-
 τοὺς. Ἐπισημότεροι δὲ τούτων ἦσαν δύο, ὁ
 Τιμογενίδης καὶ Ἀτταγῖνος· καὶ ἐπειδὴ ὁ
 Ἀτταγῖνος προλαβὼν ἔφυγεν, παρέδωκαν τοὺς
 παῖδας αὐτοῦ ἀντ' ἐκείνου. Ὅμως ὁ Πausa-
 νίας ἀρῆκεν αὐτούς, ἀναιτίους ὄντας. Τοὺς
 δὲ ἄλλους ἐρόνευσαν εἰς τὴν Κόρυμβον κοινῇ
 ψήρῳ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ οὕτω διελύθη ἡ στρα-
 τία αὕτη, ἡ θριαμβεύουσα θριάμβου ἀνήκου-
 ρου κατὰ Περσῶν· ἐπειδὴ ὡς εἴρηται ἐσώ-
 θη μόνον ὁ Ἀρτάβαζος μὲ τεσσαρακοντα χι-
 λιάδας Πόρθεις καὶ Λορασμίους μόνον, ὅστις
 οἶν ἐκλείσθη εἰς τὸ τεῖχος.

§. λς. Φεύγων οἶν ὅσον τάχιστα ἐδύνατο
 ὁ Ἀρτάβαζος εἰς τῆς Φωκίδος, γλῆεν εἰς τὴν

Θεσσαλίαν, καὶ ἐφιλοξένησαν αὐτὸν φιλοφρό-
 νως οἱ Θετταλοί. Ἄγνοοῦντες δὲ ἔτι τὰ γε-
 νόμενα, ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ τοῦ ἄλλου στρα-
 τεύματος. Ἄλλ' ἐκεῖνος φοβούμενος εὐλόγως,
 ἔκρυπτε τὴν ἀλήθειαν, προσποιούμενος, ὅτι
 ἐπέμφθη εἰς τὴν Θράκην, διὰ τινὰ βασιλικὴν
 ὑπόθεσιν, καὶ λέγων, γὰρ ἐτομάσῃσι τὰ ἀ-
 ναγκαῖα τοῦ στρατεύματος, εἴοτι ἔρχεται καὶ
 ὁ Μαρδόνιος. Τοιαῦτα δὲ λέγων παντοχοῦ,
 διέβαινε μὲ πολλὴν βίαν. Ἀναζεύξας δὲ ἐκ
 τῆς Θεσσαλίας, ἐπέρασε κατ' εὐθείαν διὰ τῆς
 Μακεδονίας καὶ Θράκης εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ
 ἐκείθεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐγένετο αὐτὸς μη-
 ουτῆς τῆς ὀυρυγίας. Ὅθεν λέγουσιν, ὅτι καὶ
 ἐτιμήθη μάλις, διαβαλὼν ἴσως τὸν Μαρδό-
 νιον. Ἐφρούευσαν ὅμως πολὺ στρατεῦμα αὐτοῦ
 καθ' ὁδὸν οἱ Θράκες καὶ Μακεδόνες· ἔτι δὲ
 ἐφθάρη πολὺ καὶ ὑπὸ τῆς νόσου καὶ κακοπαθείας.
 Τοιοῦτον τέλος ἔλαβε καὶ ἡ ἐν Πλαταιοῖς μά-
 χη, ἣτις ἐγένετο τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ Σεπτεμ-
 βρίου, 479 πρ. χρ., καὶ ἡ δευτέρα ἐκστρατεία
 τοῦ Μαρδονίου. Ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἦλθε μί-
 χρι τοῦ Ἄθωνος· ἔπειτα μίχρι τῶν Πλαταιῶν,

καὶ ἔμειπεν ἐκεῖ (α). Κατὰ δὲ τὰς αὐτὰς ἡμέρας ἐγένετο καὶ ἡ ἐν Μυκάλη μάχη. Ὅθεν λέγομεν ἐξῆς καὶ περὶ αὐτῆς.

Μάχη ἐν Μυκάλη καὶ στρατηγὸς τῶν μὲν Ἀθηναίων ὁ Ξάνθιππος, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁ Λεωτυχίδης. Καὶ ἐλευθέρωσις τῆς Ἰωνίας, καὶ τῆς Σησοῦ.

§. λζ'. Εἴρηται, ὅτι τὰ λείψανα τοῦ Περσικοῦ στόλου ἐχρίμασαν εἰς τὴν Κύμην. Τὴν αὖτε ἔτι ὅμως ἦλθεν εἰς τὴν Σάμον, καὶ ἐκεῖ συνηθροόζετο ἡ ναυτικὴ δύναμις τῶν Περσῶν. Ἀρ' οὐ τοίνυν συνηθροόσαν, ἔσῃν δύναμιν ἐδυνάθησαν, ἐγένετο ὁ στόλος τριακοσίων τριηρῶν, καὶ ἐντεῦθεν γνωρίζεται πόσῃν φθορᾷ ἐπαθῆεν εἰς τὴν Σαλαμίνα. Ἐπιβάται μὲν ἦσαν Μῆδοι καὶ Πέρσαι οἱ πλείστοι· Ναύαρχοι δὲ ἦλθον δύο, ὁ Μαρδόντης τοῦ Βαγαίου, καὶ ὁ Ἀρταῦντης τοῦ Ἀρταχαίου, ὅστις ἔλαθε

(α) Ἡρόδοτος, Καίλιόπ. Πλούταρχ. Ἀριστοβ. Διόσωρ. Ιδ.

ευστρατηγόν και τόν ἀνεψιόν αὐτοῦ Ἰθαμίτρη.
 Δ. ἔτόλμησαν ὁμῶς νὰ ἔλθωσι πάλιν εἰς
 τήν Ἑλλάδα, πρὸς βοήθειαν τοῦ Μαρδο-
 υίου, ἀλλ' ἐκάθηντο εἰς τὴν Σάμον, φυλάτ-
 τουτες τὴν Ἰωνίαν μόνον, ἵνα μὴ ἀποσταθῆ
 καὶ αὐτὴ. Ἐπειδὴ ἡ κυρίεσις τῆς Ἑλλάδος
 ἀπειλήθη εἰς τὴν Σαλαμίνα· ἡ δὲ ἐκστρατεία
 τοῦ Μαρδουίου ἦτον, ἵνα ἀκεπάξῃ τὸ μέγε-
 θος τῆς δυσυχίας ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ νὰ κρατῇ
 καὶ τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα, ἵνα μὴ ὀρμήσωσιν εὐθὺς εἰς τὴν Ἀσίαν.
 Ὅθιεν καὶ ἐνύμιζον, ὅτι ἐν ὅτῳ ὁ Μαρδούιος
 εἶναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁ στόλος τῶν Ἑλλή-
 νων δὲν ἔργεται εἰς τὴν Ἀσίαν· καὶ τὸ συμ-
 πέρασμα ἐφαίνετο πιθανόν, διότι δὲν ἐδίωξαν
 τὸν στόλον αὐτῶν οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς Ἀσίας,
 μετὰ τὴν τῆσάυτην ἐν Σαλαμῖνι δυσυχίαν. Καί
 οὕτω τότε ἅπασα ἡ ἐλπίς ἦτον εἰς τὰ ἀπηλ-
 κισμένα ἐπιχειρήματα τοῦ Μαρδουίου.

ς. λή. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Σαλαμῖνι μάχην
 διελύθη σχεδὸν καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, καὶ
 κατὰ τὴν ἀνοιξίαν μόλις συνήθρυσαν ἑκατὸν
 δέκα τριήρεις εἰς τὴν Αἴγυπον. Μετήλλαξαν δὲ
 καὶ τοὺς ναυάρχους· καὶ τῶν μὲν Ἀθηναίων

ναύαρχος ἦτον ὁ Ξάνθικπος τοῦ Ἀρίφρονος, ὁ
 ἐχθρὸς τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλείους·
 τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ὁ Λεωτυχιδῆς, ὃν ὁ
 Ἡρόδοτος λέγει Λεωτυχιδῆν. Ἡ δυστυχία τοῦ
 Ξέρξου ἐνεψύχωσε τοὺς Ἴωνας πάλιν, καὶ τε-
 νεις Χίους συνομόσαυτες, νὰ φονεύσωσι τὸν τύ-
 ραννον αὐτῶν, τὸν Στράτην, καὶ φωραθέντες,
 ἔφυγον εἰς τὴν Σπάρτην ζητοῦντες βοήθειαν.
 Ἦσαν δὲ οὗτοι ἕξ, καὶ εἰς αὐτῶν ὠνομάζετο
 Ἡρόδοτος υἱὸς τινος Βασιλείδου. Οἱ δὲ Ἔφο-
 ροι ἐπεμψαν αὐτοὺς εἰς τὴν Αἴγιονα πρὸς τοὺς
 ναυάρχους. Ἐλθούτες οὖν ἐκεῖ, εἶπον ἄλλα τε
 πολλὰ, καὶ ὅτι ἤδη εἶναι εὐκόλον νὰ ἐλευθε-
 ρωθῇ ἡ Ἰωνία. Πεισθέντες δὲ οἱ ναυάρχοι ἤλ-
 θον μέχρι τῆς Δήλου, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ, νο-
 μίζοντες, ὅτι εἰ Πέρσαι ἔχουσι μεγάλας δυ-
 νάμεις εἰς τὴν Ἰωνίαν· ἐπειδὴ ὡς φαίνεται,
 οἱ ἐπίστευον τοὺς λόγους τῶν Χίων. Διὸ ἐ-
 γνώριζον τότε ἀκριδῶς καὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα.
 Ὅθεν οὗτοι μὲν ἐκάθητο εἰς τὴν Δήλον, μὴ
 τολμῶντες νὰ πλεύσωσιν εἰς τὴν Ἀσίαν· οἱ
 δὲ Πέρσαι εἰς τὴν Σάμον, μὴ τολμῶντες, νὰ
 ἔλθωσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα· αἱ δὲ μεταξὺ Δήλου

καὶ Σάμου νῆσοι ἦσαν ἀνεξάρτητοι, καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου φυλαττόμεναι.

§. 19. Μετ' ὀλίγου δὲ ἐπεμψαν καὶ οἱ Σάμιοι τρεῖς πρίσθεις πρὸς αὐτοὺς, τὸν Λάμπωνα τοῦ Θρασυκλείους, Ἀθηναγόραν τοῦ Ἀρχιστρατιάρχου, καὶ Ἠγησίρατον τοῦ Ἀρισαγόρου, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, κορυφῶς τῶν Περσῶν καὶ τοῦ τυράννου αὐτῶν Θεομήτορος τοῦ Ἀνδροδάμαντος. Ἐλθόντες τοῖσιν εἰς τὴν Δῆλον, ἔλεγον καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ. Πρῶτος δὲ εἶπεν ὁ Ἠγησίρατος, ὅτι ἔδη εἶναι καιρὸς νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἰωνίαν· ἐπειδὴ ὁ φόλος τῶν Περσῶν εἶναι κακῶς παρεσκευασμένος, καὶ εἶναι πολλοὶ Ἕλληνας ἐν αὐτῷ, οἵτινες ἀποστατούσιν εὐθὺς, ὅταν ἴδῃσι πάλιν φόλον Ἕλλητικόν ἐν τῇ Ἰωνίᾳ. Οἱ δὲ Πέρσαι ἄνευ τῶν Ἑλλήνων, μάχην δὲν δέχονται· καὶ ἂν δεχθῶσι, νικῶνται εὐκόλως. Ἔτι δὲ ἡμεῖς γνωρίζομεν τοὺς τόπους, ποῦ νὰ ὁδηγήσωμεν τὸν φόλον· καὶ ἂν δὲν πιεσῶνται, κρατήσατε ὅσους θέλετε ἐνέχυρα. Ὁ δὲ Λεωτυχίδης ἠρώτησεν αὐτὸν πῶς ὠνομάζεται· εἰπόντος δ' ἐκείνου, Ἠγησίρατος· Ἀγαθῇ τύχῃ, εἶπε, φίλε Σάμιε, καὶ δέχομαι τὸν οἶκόν σου τοῦ Ἠγη-

εισράτου (α). Ἐπειτα δὲ συμφωνήσαντες οἱ πρίσβεις συμμαχίαν ἔνορκον, ἀπεχώρησαν οἱ δύο. Ὁ δὲ Ἠγησίερατος ἔμεινεν ὡς εἰωθὸς εἰς τὸν ρόλον. Οἱ δὲ ναύαρχοι θυσιάσαντες τὴν δευτέραν ἡμέραν, καὶ καλλιερήτας, ἐπλευσαν εἰς τὴν Σάμον, καὶ προσορμισθέντες εἰς τὸν τύπον τῆς νήσου Καλάμους καλούμενον, πλησίον τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ἡρας, παρεσκευάζοντο εἰς ναυμαχίαν.

§. μ'. Ἀντίπεραν δὲ τῆς Σάμου εἰς τὸ περαθαλάσσιον τῆς Ἰωνίας εἶναι τὸ ὄρος Μυκάλη καλούμενον, καὶ ἐκεῖ ἦτον τότε ἐσρατοπεδευμένον τὸ ἐξήκοντα χιλιάδων στρατεύμα, ὅπερ ἐπεμψεν ὁ Σέρξης εἰς φύλαξιν τῆς Ἰωνίας. Στρατηγὸς δὲ τούτου ἦτον ὁ Τυγράνης, Πέρσης ἐπίσημος, ὠραῖος καὶ μέγεθος θαυμάσιον ἔχων. Οἱ δὲ ναύαρχοι τῶν Περσῶν μαθόντες, ὅτι ἤλθεν ἐκεῖ ὁ Ἑλληνικὸς ρόλος, καὶ συμβουλευθέντες, ἀπεράσισαν, μὴ μὴ ναυμαχήσωσιν, ἐνθυμούμενοι τὸ πάθος τῆς Σαλαμίως. Ὅθεν τὸν μὲν ρόλον τῶν Φοινίκων ἐπεμψαν εἰς τὴν Φοινίκην, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐ-

(α) Ὅρα περὶ τούτων Ἠγυγ. τόμ. Δ'. σελ. 198.

φερον εἰς τὴν Μυκάλην, ὅπου ἦτον καὶ τὸ πε-
 ζικὸν ἑράτευμα. Καθελκύσαντες δὲ τὰ πλοῖα
 εἰς τὴν γῆν, ἔκτισαν τείχος, καὶ ἔφραξαν αὐ-
 τὰ τε καὶ τὸ ἑράτευμα, καὶ ἠτοιμάζοντο ὡς
 εἰς πολιορκίαν. Τοῦτο δὲ τὸ στρατόπεδον ἐγί-
 νετα μεταξὺ δύο μικρῶν ποταμῶν, τοῦ Γαί-
 σωνος καὶ Σκολοπέουτος, ὅπου ἦτον τὸ Ἱερόν
 τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος.

§. μα'. Μοθόντες δὲ οἱ Ἕλληνας, ὅτι εἰ-
 ρυγνὸς ὁ στόλος τῶν Περσῶν, ἐλυπήθησαν·
 ἐπειδὴ ἐνόμιζον, ὅτι εἶχον αὐτὰν ἀνὰ χεῖρας,
 ἂν ναυμαχήσῃ. Ὅθεν συμβουλεύοντο, ἢ εἰ-
 περέψωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἢ πλεύσωσιν
 εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. Τελευταῖον δὲ ἀπειρά-
 σισαν, ἢ διώξωσιν τὸν βερβαρικὸν στόλον, καὶ
 ἔπλευσαν εἰς τὴν Μυκάλην, παρασκευασμένοι
 εἰς ναυμαχίαν. Παραπλέοντες δὲ πλησίον τοῦ
 στραπέδου αὐτῶν, εἶδον τὰ πλοῖα εἰς τὴν
 γῆν καὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ τὸ ἑράτευμα
 παρατεταγμένον εἰς τὸ παραθαλάσσιον· ἐπι-
 χείρησιν δὲ καὶ παρασκευὴν ναυμαχίας εἶν ἔ-
 βλεπον. Τότε ὁ Λεωτυχίδης ἔχων κήρυκα με-
 γαλόφωνότατον, ἐκήρυξε δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς
 Ἴωνας ταῦτα. Ἀκούσατε, ἄνδρες Ἴωνες, ὅσα

είσθε ἐνταῦθα, καὶ εἰπῆτε αὐτὰ καὶ πρὸς τοὺς μὴ παρόντας. Ὅταν συγκροτήσωμεν τὴν μάχην, νὰ ἐνθυμῆσθε πρῶτον τὴν ἐλευθερίαν, ἔπειτα καὶ τὸ σὺνθημα, Ἦσην. Ὁ δὲ σκοπὸς αὐτοῦ ἦταν ὡς καὶ τοῦ Θεμιστοκλείους πρότερον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξῆλθον εἰς τὴν γῆν, καὶ παρετάχθησαν εἰς μάχην.

§. μβ'. Οἱ δὲ Πέρσαι ἰδόντες ταῦτα, ἀκούσαντες καὶ τὰ πρὸς τοὺς Ἴωνας κηρυχθέντα, ἔλαβον τὰ ὄπλα τῶν Σαμίων, ὑποπτευόμενοι αὐτοὺς εἶναι πρότερον. Ἐπειδὴ ἂν εὖλος τοῦ Ξέρξου ἔφερεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς πεντακοσίους αἰχμαλῦτους, τοὺς ἰποίους εὖρον διεσπαρμένους εἰς τοὺς ἀγρούς. Οἱ δὲ Σάμιοι ἐλευθερώσαντες αὐτοὺς κρυφίως, τοὺς ἐπέμψαν ὅλους εἰς τὴν Ἀττικὴν μὲν τὰ ἐφόδια αὐτῶν. Ἐρρανερώθη ὁμῶς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐγένοντο ὑπόπτοι οἱ Σάμιοι. Τοὺς δὲ Μιλησίους ἐπέμψαν εἰς τὰς κορυφὰς τῆς Μικαίλης, λόγῳ μὲν, νὰ φυλάττωσαι τὰς παρόδους, εἰδόμενοι τῆς χώρας ἅντες, ἔργῳ δὲ, νὰ ἀπομακρύνωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου. Διὰ τοῦτο ἴσως ἀπέπεμψαν καὶ τοὺς Φοίνικας πρότερον, ἵνα μὴ ἔχωσιν ἀλλοχρεῖς καὶ ὑπόπτους μεταξὺ αὐτῶν. Τούτῳ

δὲ γυνομένων, παρετόχθησαν αὐτοὶ εἰς μάχην
 πεπυκνωμένοι ὡς τεῖχος, καὶ συνασπιζόμενοι.
 Ἡ μὲν γὰρ Περσικευασθέντες δὲ καὶ οἱ Ἕλ-
 ληνες ἐπορεύοντο ἐπ' αὐτοὺς ἐν παρατάξει.
 Οὕτως οὖν πορευόμενοι, εἶδον πρὸς τὸ παρα-
 θαλάσσιον ἐν κηρύκειον κείμενον, ἤκουον καὶ
 βοήν εἰς ὅλον τὸ στρατόπεδον, λέγουσαν, ὅτι
 οἱ Ἕλληνες μάχονται ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ νι-
 κῶσι τὸν Μαρδόνιον. Ἐγένετο δὲ τὴν αὐτὴν
 ἡμέραν τὸ πρῶτ' ἢ ἐν Πλαταιαῖς μάχη, καὶ
 μετὰ τὴν μισημβρίαν ἢ ἐν Μυκάλη. Συνέβη
 δὲ καὶ ἐκείνη καὶ αὐτὴ περὶ τὰ Ἱερά τῆς Ἐλευ-
 σίας Δήμητρος. Ὅθιν ἐνομίσθη θαῦμα τὸ
 πρῶτον, καὶ μάλιστα ἡ φήμη, περὶ τῆς μά-
 χης καὶ νίκης ἐν Βοιωτίᾳ. Πρῶτον μὲν ἦ-
 τον ἄθυμον τὸ στρατεύμα, καὶ εἰς φόβον μάλι-
 στα, μή πως νικήσῃ ἐκεῖ ὁ Μαρδόνιος· διότι
 ἕσπερον ἦτον ἐνωφελῆς ἢ νίκη, εἴν νικήσῃσι
 αὐτοὶ εἰς τὴν Ἰώνισαν. Τοῦτο ἄρα βλέποντες
 οἱ στρατηγοὶ, ἐξείδωκαν τὴν φήμην. Ὁ δὲ Διό-
 δωρος λέγει, ὅτι ὁ κήρυξ λέγων τὰ ἄλλα πρὸς
 τοὺς Ἴωνας, εἶπε καὶ τοῦτο. Ἄλλ' ἔπειτα
 καὶ ἄν ἦτον, ἔτου στρατήγημα τῶν στρατη-
 γῶν, αἵτινες ἐγίνωσκον, ὅτι ἦσαν ἐν τῇ Βοιω-

τία οἱ Πέρσαι, καὶ ἐσράτευσαν ἐκεῖ καὶ οἱ
 Ἕλληνες. Ὄθην καὶ ἡ φήμη θεῖν εἶπεν, ὅτι ἐγί-
 νητο, καὶ πότε ἐγίνετο, ἀλλὰ γίνεται καὶ ἐκεῖ
 μάχη, καὶ νικῶσι. Αὕτη δὲ ἡ φήμη ἐνεψύχω-
 σε τὸ κράτειμα, καὶ ἔρξατο εὐθύς νὰ κλονη-
 ται ζυγρότερον ἢ φάλαγξ, προχωροῦσα πρὸς
 τὸν ἴθρον. Τὸ μὲν εὖ κέρας εἶχον οἱ Ἀθη-
 ναῖοι, τὸ ἄριστον δηλονότι· καὶ καθ' ἐξῆς ἦ-
 σαν οἱ Κερκύριοι, Σικυώνιοι, Τροιζήνιοι, καὶ
 οἱ λοιποί. Τὸ δ' ἄλλο εἶχον οἱ Λακεδαιμόνιοι.
 Οἱ δὲ Πέρσαι ἔχοντες ἑκατὸν χιλιάδας στρατευ-
 μα, ἐχώρουσαν τολμηρότερον πρὸς τοὺς Ἕλλη-
 νας, βλέποντες αὐτοὺς πάνυ ὀλίγους. Ἐτι
 δὲ ἐκήρυττον, ὅτι ἔρχεται καὶ ὁ Ξέρξης μὲ
 ἄλλο κράτειμα εἰς βοήθειαν. Καὶ τοῦτο ἐτά-
 ραξε πολὺ τοὺς Ἕλληνας.

§. μδ'. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ῥηθέντες
 ἄλλοι, ὅττινες ἐσχημάτιζον τὸ ἡμισυ τῆς πα-
 ρατάξεως, πορευόμενόντι παρὰ τὴν θάλασσαν
 εἰς τόπον ὀμαλόν, ἀπήντησαν πρότερον τὸ δε-
 ξιὸν κέρας τῶν βαρβάρων, καὶ ἐμάχοντο, ὅτε
 οἱ Λακεδαιμόνιοι ἦσαν ἔτι μαρὰν ὀπισθεν, ἐρ-
 χόμενοι διὰ λόφων καὶ γαράδρων. Ἐμάχοντο
 δὲ οἱ Πέρσαι γυνναίως, καὶ ἐγίνετο ἡ μάχη

εφοδροτάτη. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι, βλέποντες, ὅτι δὴν ἤλθον ἔτι οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἶπον πρὸς ἀλλήλους, νὰ νικῆσωσιν αὐτοὶ, πρὶν ἔλθωσιν ἐκεῖνοι. Ὅθεν παρακινήθητε, ἐμάχοντο προθυμώτερον, καὶ μετ' ὀλίγου ἔτριψαν τοὺς Πέρσας, οἵτινες ἔφρουγον εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Ἐκεῖνοι δὲ διώκοντες αὐτοὺς κατὰ πύδας, εἰσῆλθον με' αὐτοὺς εἰς τὸ πείλος. ὥς δὴν ἔφθασαν, νὰ κλείσωσιν αὐτῶν. Τότε οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐτραπήσαν εἰς φυγὴν, καὶ οὐχὶ εἰς ἀντίστασιν· οἱ δὲ Πέρσαι, ἔμειναν μὲν ὀλίγοι, ἀλλ' ἐμάχοντο ἰσχυρῶς με' τοὺς εἰσερχομένους, καὶ ἐφρουεύθησαν πολλοὶ, καὶ οἱ δύο στρατηγοὶ, ὁ Τυροάτης καὶ Μαρδούτης. Οἱ δὲ ἄλλοι δύο τοῦ ναυτικοῦ, ὁ Ἰθαμίτης καὶ Ἀρταῦντης, ἐξέφυγον. Ἐτι δὲ μαχομένων τούτων, ἤλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληες, καὶ ὤρμησαν εἰς τὴν σφαγὴν. Ἐφρουεύθησαν ὅμως ἐνταῦθα καὶ πολλοὶ Ἕλληες, καὶ μάλιστα Σικυώνιοι, καὶ ὁ στρατηγὸς αὐτῶν Περίλαος.

δ. με'. Συνήργησαν ἐνταῦθα περὶ καὶ οἱ Ἴωνες εἰς τὴν φθορὰν τῶν Περσῶν. Ἐπειδὴ, οἱ μὲν Σάμιοι ἦσαν μὲν ἀπλοὶ, ὅμως κατὰ

τὴν ἀρχὴν τῆς μάχης, ἐβλάπτεον αὐτὸν ὅπως
 ἐδύναντο. Ἰδόντες δὲ τούτους καὶ οἱ ἄλλοι
 Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς, ἔτρεψαν ἀναφαιδὸν κατὰ
 Περσῶν τὰ ἔπλα. Τινὲς δὲ ἀπεισάτησαν μετὰ
 τὴν κρίσιν τῆς μάχης. Οἱ δὲ λοιποὶ Πέρσαι
 φεύγοντες, καὶ ἀγνοοῦντες τὴν χώραν, ἔλα-
 βον ὁδούς τούς Μιλησίους, οἵτινες ἐφύλατ-
 ταν τὰς παροδούς εἰς τὸ ὄρος. Οἱ δὲ Μιλή-
 σιαὶ ᾠδήγησαν αὐτοὺς δι' ἄλλης ὁδοῦ πάλιν
 πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Ἐφόνευσαν δὲ καὶ αὐτοὶ
 ὄσους ἐδουλήθησαν. Ὄθεν ἐφρονεύθησαν ἐν ταύ-
 τη τῇ μάχῃ ὑπὲρ τῶν τεσσαράκοντα χιλιῶδες
 Πέρσαι. Οἱ δὲ ἄλλοι ἔφυγον εἰς τὰς Σάρ-
 ρεις, ὅπου ἐκάθητο εἶτι ὁ Ξέρξης. Ἀπαντήσας
 δὲ ὁ Μασίσης ὁδὸν τοῦ Ξέρξεως τὸν Ἀρ-
 ταύτην, ὠνειδίσειεν αὐτὸν πολὺ, ἀποκαλῶν
 αὐτὸν καὶ γυναῖκα, ὅπερ ἐννοεῖτο μεγίστη
 ἀτιμία· ὅθεν ἐλκύσας τὸ ξίφος ὁ Ἀρταύτης,
 ὤρμησε πρὸς αὐτόν. Κύριβη δὲ εἰκὲ τὸν Ξενα-
 γόρα Ἀλικαρνασσεύς, καὶ ἔσπεσε τὸν Μασίσην,
 ῥίψας τὸν Ἀρταύτην κατὰ γῆς. Ὄθεν ὁ Ξέρ-
 ξης κατέστησε τὸν Ξεναγόρα τυράννου τῆς Κι-
 λικίας. Μαθὼν οὖν καὶ ταύτην τὴν δυσχίαν ὁ
 Ξέρξης, συνεχύρησε τεθρονημένος εἰς τὰ ἑκα-

ἔαται· ἢ κατ' ἄλλους εἰς τὰ Σοῦσα. Ἀφῆκεν ἕκως μέρος τοῦ στρατεύματος εἰς τὰς Σάρδεις, ἵνα προσέλθῃ τὴν Ἰωνίαν.

§. μς. Ἠρίστυσαν δὲ εὐταῦθα οἱ Ἀθηναῖοι κοινῶς, καὶ ἰδίως ὁ ἀθλητῆς Ἑρμόλυκος, ὁ φρουρητὴς ἕσπερον ἐν τῇ Καρύεω, καὶ ταφείς ἐν Γεραϊῶ, ὅτε ἐπαλιόρχουν τοὺς Κορυζίους οἱ Ἀθηναῖοι. Ἔτι δὲ καὶ οἱ Κορίνθιοι, Τροί-
ζυνοὶ καὶ Σικυώνιοι. Συνάξαντες δὲ τὰ λάφυρα, εὐθα εὖρον καὶ πολλοὺς θησαυροὺς, ἔκασαν τὸ τεῖχος τοῦ στρατοπέδου τῶν Περσῶν, τὸ ὅποιον ἦτον ξύλων, καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν, τὰ ὅποια ἔμεινον ὅλα ἔξω εἰς τὴν γῆν ὡς εἰρηται. Μετὰ δὲ ταῦτα ἦλθον εἰς τὴν Σάμον, ὅπου ἐγένετο συνέλευσις τῶν Ἰώνων, καὶ συνερῶνυσαν συμμαχίαν. Οὕτω τοίνυν ἔπονεσάντησε πόλιν κατὰ Περσῶν ἢ Ἰωνία, καὶ ἠλευθερώθη εἰς τοῦ ζυγοῦ αὐτῶν. Ἐξέλεπον ὁμοῦς, ὅτι εἶναι ἀδύνατον, νὰ μείνῃ πολὺν καιρὸν ἔλευθῆρα ἡ Ἰωνία, πλησίον τῶν Περσῶν οὖσα. Ὅθεν ἐγένετο συμβούλιον περὶ τούτου, καὶ ἀπεφάσιον, νὰ μετακίσειεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ μὲν Πελοποννήσιοι ᾔθελον, νὰ διώξουσιν ἑκείνους, αἵτινες ἐμῆλθον, καὶ νὰ

κατοικήσωσιν εἰς Ἴωνες εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δὴν ἠθέλησαν, λέγουτες, ὅτι οἱ Ἴωνες εἶναι ἀποικοὶ αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι φροντίζουσι δι' αὐτοὺς. Ἐπειδὴ ὁ σκοπὸς τῶν Πελοποννησίων ἦτον, νὰ ὑποσπάσωσι τὴν ἀποικίαν ταύτην ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων. Ὅθεν συνέβη ἐργασίαι, καὶ ἀνεχώρησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πάντες οἱ Πελοποννησῖοι εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὡς λέγει ὁ Διόδωρος. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι ἦλθον μὲ τοὺς Ἀθηναίους μέχοι τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ ἐκεῖθεν ἀναχώρησαν.

§. μζ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι λαβόντες τοὺς Ἴωνας καὶ Αἰολεῖς, ἦλθον πρῶτον εἰς τὸ ἀκρωτήριον Λεκτῶν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Σησόν, ἵνα λύσωσι τὰς γεφύρας τοῦ Ξέρξου, τὰς ὁποίας εἶχεν εἰς τὸν Ἑλλησπόντου. Ἔργον ὅμως αὐτὰς λελυμένας, τὴν δὲ ἀποσκευὴν αὐτῶν ἔφερεν ὁ Οἰόβαζος εἰς τὴν Σησόν, ὃ ἐπιστάτης τῆς πόλεως Κορδίας. Ὁ δὲ Ἀρταύκτης ἦτον ἑπαρχὸς τῆς Χερσονήσου τῆς Θράκης. Οὗτοι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ Πέρσαι, μαθόντες, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, ἐκλείσθησαν εἰς τὴν Σησόν. Ὅθεν καθίσαντες ἐκεῖ οἱ Ἀθηναῖοι ὅλον τὸν χει-

μῶνα, ἐξουοχώρησαν αὐτοὺς διὰ τῆς πολιορκίας, ὥστε ἔφυγον ἐκ τῆς πόλεως τὴν νύκτα. Οἱ δὲ ἐγκάτοικοι οὐκ ἔχοντες τὰς πύλας τὸ πρῶτον, εἰδέχθησαν τοὺς Ἀθηναίους. Ἐπειτα οἱ φθάσαντες τοὺς Πέρτας κατὰ τοὺς Αἰγῆς ποταμούς, ἐφόνευσαν πολλοὺς ἀθησιαμένους· τοὺς δὲ λοιποὺς, καὶ τὸν Ἀρταύκτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἔφερον δεδεμένους εἰς τὴν Σησον. Οὗτος ὁ Ἀρταύκτης ἐσύλησε πρότερον τὸν ἐκεῖ ναῦν τοῦ Πρωτσειάου (α). Ὅθεν ὑπεσχέθη τότε διακόσια τάλαντα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους λύτρα δι' ἑαυτὸν, καὶ διὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Οἱ Χερσονησίται ὁμῶς ἔλεγον πρὸς τὸν Ξάνθιππον, νὰ τὸν φρουρήσῃ. Ὅθεν ἔφερον αὐτὸν κατὰ τὴν πόλιν Μάδυτον, καὶ ἐκεῖ ἐλιθοβόλησαν πρῶτον τὸν υἱὸν ἐνώπιον τοῦ πατρὸς, ἔπειτα ἐσάυρωσαν καὶ αὐτόν. Τὸν δὲ Οἰόδαζον ἔλαβον οἱ Ἀψίνθιοι Θράκες φεύγοντα, καὶ τὸν ἔθυσάν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν Πλείσορα. Ἐπειτα δὲ οἱ Ἀθηναῖοι κατέσκησαν φρουρὰν εἰς τὴν Σησον.

(α) Ὅρα Ὁγυγὴ ἐν Βίῳ Πρωτσειάου* καὶ ἐν Πλείσορι, ὅπου εἴρηται κατὰ λάθος, ὅτι ἔθυσάν τὸν Ἀρταύκτην.

R •

καὶ λαβύντες τὰ λάφυρα, καὶ πάσαν τὴν ἀποσκευὴν τῶν γεφυρῶν, ἐπίστρεψαν τὴν ἀνοξίαν εἰς τὰς Ἀθήνας. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἔφερον οἱ Ἀθηναῖοι τὰς γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐκτιζον κατ' ὀλίγον τὴν πόλιν καὶ τὰ τείχη, ὡς εἴρηται ἐν τῷ βίῳ τοῦ Θερμοκλείους.

§. μῆ'. Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ἡ ἐκστρατεία τοῦ Ξέρξου, καὶ τοιαῦτα τρόπαια ἀνδρείας καὶ ἀρετῆς ἔζησαν οἱ Ἕλληες, ὀλίγοι πρὸς ἀπειρούς, καὶ πένητες χρημάτων πρὸς πλουσιωτάτους ὄντες, ὡς ἀπέκοψαν δι' ὅλου τὴν περί ὑλώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐλπίδα τῶν Περσῶν. Ἐπειδὴ μετὰ ταῦτα οὐκ ἐδοκίμασαν, μήτε ἐδυνήθησαν, οὐκ ἐστρατεύωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐστράτευον οἱ Ἕλληες εἰς τὴν Ἀσίαν. Καὶ ὁ πόλεμος ἐγένετο ὑπὲρ τῆς Ἀσίας, καὶ οὐχὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐδοκίμασαν μὲν καὶ ὑσερον, ἀλλ' οὐχὶ δι' ὀπλων καὶ ἀρετῆς, εἰμὴ διὰ δολιότητος καὶ προδοσίας, μεταχειριζόμενοι ὄργανον τῶν Πausανίαν. Ἐφανερῶς ἄμωσ ἡ ἐπιβουλή, καὶ ὁ μὲν Pausανίας ἔλαβε τὸν μισθὸν τῆς προδοσίας, οἱ δὲ Πέρσαι ἀπηλπίσθησαν πάλιν. Ἰδόντες δὲ μετ'

ὀλίγου τὸν Θημισθαλίαν ἐκέτην εἰς τὴν Περσίαν
 ἀνεζωπύρησαν πάλιν τὴν ἐλπίδα, νομίζοντες,
 ὅτι ὁ Θημισθαλὴς ἐπιθυμῆι, νὰ ὑποτάξῃ τὴν
 Ἑλλάδα εἰς τοὺς Πέρσας, ὅστις ἔσωσεν αὐτὴν
 πρὸ ὀλίγου. Ἀπειπίσθησαν ὁμῶς καὶ ταύτης
 τῆς ἐλπίδος, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο
 περὶ τῆς Ἰωνίας μόνον (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἐξακολούθησι τοῦ πολέμου, καὶ
 ἐκστρατεία τοῦ Κίμωνος καὶ
 Ἀρισειδοῦ.

§. α΄. Οἱ Πέρσαι ἐνικήθησαν καὶ κατε-
 κλείσθησαν πάλιν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰρήνην ἔμως
 οὐκ ἐζήτησαν οὔτε αὐτοὶ, οὔτε οἱ Ἕλληες,
 καὶ ὁ πόλεμος παρεσκευάζετο πάλιν. Ἐπειδὴ
 οἱ μὲν Πέρσαι εἶχον ἔτι τὴν Θράκην, τὴν Κα-
 ρίαν, καὶ τινὰς νήσους, καὶ ᾔθελον νὰ κρα-
 τήσωσι καὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους. Οἱ δὲ Ἕλ-
 ληες ἐβουλεύοντο, πῶς νὰ διώξωσιν αὐτοὺς

(α) Ἡρόδοτ. Αὐτόθ. Διόδωρ. Ια΄. γζ. Θουκυδίδ. Α΄.
 πδ. Πολύαιν. Α΄, λγ΄.